Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 357/79
av den 5 februari 1979
om statistiska undersökningar av vinodlingsområden

(EGT L 54, 5.3.1979, s. 124)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EEG) nr 1992/80 av den 22 juli 1980	L 195	10	29.7.1980
►**M2**	Rådets förordning (EEG) nr 3719/81 av den 21 december 1981	L 373	5	29.12.1981
►**M3**	Rådets förordning (EEG) nr 3768/85 av den 20 december 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M4**	Rådets förordning (EEG) nr 490/86 av den 25 februari 1986	L 54	22	1.3.1986
►**M5**	Rådets förordning (EEG) nr 3570/90 av den 4 december 1990	L 353	8	17.12.1990
►**M6**	Rådets förordning (EG) nr 3205/93 av den 16 november 1993	L 289	4	24.11.1993
►**M7**	Rådets förordning (EG) nr 2329/98 av den 22 oktober 1998	L 291	2	30.10.1998
►**M8**	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003	L 284	1	31.10.2003

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Grekland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 357/79
av den 5 februari 1979
om statistiska undersökningar av vinodlingsområden

DE EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]), och

med beaktande av följande:

För att kommissionen skall kunna uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och gemenskapens bestämmelser om en gemensam organisation av vinmarknaden krävs noggranna och aktuella uppgifter om produktionskapaciteten för vinodlingsområdena i gemenskapen och utvecklingstendenser för produktion och utbud i ett medellångt perspektiv.

I artikel 1 i förordning nr 24 om det gradvisa upprättandet av den gemensamma organisationen av marknaden för vin ([3]) föreskrevs att medlemsstaterna senast den 31 december 1964 skulle upprätta ett register över vinodlingsdistrikten som därefter skulle hållas uppdaterat.

I kommissionens förordning nr 26/64/EEG av den 28 februari 1964 om kompletterande bestämmelser för upprättande, hantering och uppdatering av registret över vinodlingsdistrikten ([4]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1456/76 ([5]), föreskrivs att den fullständiga revisionen av gemenskapens register över vinodlingsdistrikten som avses artikel 3.1 bör äga rum vart tionde år med början 1979.

Ett markregister i strikt bemärkelse innebär ett omfattande administrativt arbete med upprättande, bearbetning och kontinuerlig uppdatering av en förteckning eller ett register över ägarna och alla jordbruksskiften med vinodlingar och med tillräckliga uppgifter för att de skall kunna identifieras. Vinodlingsregister i denna bemärkelse har bara upprättats av några medlemsstater vilka dessutom endast har förmått uppdatera dem delvis och med oregelbundna mellanrum. De undersökningar av vinodlingsdistrikten som har gjorts av vissa medlemsstater har olika referensår. Dessa nationella markregister och undersökningar medger därför inte någon exakt likartad, samtidig observation av produktionskapacitet och utbud på gemenskapens vinmarknader.

För att bedöma gemenskapens vinmarknadssituation och dess utveckling bör vart tionde år grundläggande statistiska undersökningar som omfattar alla vinodlingsområden genomföras för vinodlingsföretag och mellan grundundersökningarna bör mindre statistiska undersökningar genomföras som bara omfattar vinodlingsområden där druvsorter för vinframställning odlas.

Av ekonomiska och tekniska skäl och med beaktande av deras begränsade betydelse på gemenskapens vinmarknad skall vinstockar som i medlemsstaterna odlas på friland på en total areal som är mindre än 500 ha, vinstockar som odlas i växthus och vinstockar som odlas på mycket små områden endast för ägarnas egen förbrukning undantas från undersökningarna.

Närmare uppgifter behövs om användningen av vinodlingsområdena för produktion av druvor för vinframställning, bordsdruvor och växtförökningsmaterial, liksom om vinstockarnas sort och ålder. I synnerhet överproduktion av bordsvin kan skapa allvarliga svårigheter

([1]) EGT nr C 276, 20.11.1978, s. 1.
([2]) EGT nr C 296, 11.12.1978, s. 58.
([3]) EGT nr 30, 20.4.1962, s. 989/62.
([4]) EGT nr 48, 19.3.1964, s. 753/64.
([5]) EGT nr L 163, 24.6.1976, s. 13.

▼B

för vinsektorns ekonomi i vissa producentländer. Det är därför nödvändigt att separat registrera den vinodlingsareal som är avsedd för framställning av kvalitetsviner fso och den areal som är avsedd för framställning av bordsviner.

För att kunna hålla utvecklingen av vinproduktionskapaciteten under ständig observation bör det göras årliga mellanundersökningar av alla förändringar i form av uppgrävning, nyplantering eller återplantering i vinområden där druvsorter för vinframställning odlas.

Resultaten av såväl grundundersökningarna som mellanundersökningarna bör vidarebefordras till kommissionen så snabbt som möjligt.

Statistik från tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser som fastställer åtgärder för omorganisering av gemenskapens vinproduktion bör också beaktas.

Eftersom metoderna för urvalsundersökningar kan ge noggranna resultat till en rimlig kostnad för stora vinodlingsområden bör medlemsstaterna tillåtas genomföra antingen total- eller urvalsundersökningar, under förutsättning att normer fastställs för den statistiska tillförlitligheten.

För att kunna bedöma vinproduktionen inom gemenskapen behövs varje år uppgifter om avkastning/ha och om den genomsnittliga naturliga alkoholhalten hos färska druvor, druvmust och vin. Med beaktande av att det finns områden med stora skillnader i avkastning bör vinodlingsområden där druvsorter för vinframställning odlas delas upp i avkastningsklasser.

Kommissionen skall överlämna rapporter till rådet så att rådet kan undersöka i vilken utsträckning gjorda undersökningar och överlämnade uppgifter kan bidra till att målen i denna förordning uppnås. Om så är lämpligt skall rådet föreslå harmonisering av de använda metoderna.

Medlemsstaterna och kommissionen skall samarbeta i största möjliga utsträckning vid tillämpningen av denna förordning. Genomförandebestämmelser skall fastställas efter samråd med Ständiga kommittén för jordbruksstatistik, som upprättats enligt beslut 72/279/EEG ([1]).

Det förfarande som skall följas av Ständiga kommittén för jordbruksstatistik skall fastställas.

Statistiska undersökningar medger att produktionskapaciteten i god tid anpassas till efterfrågan på marknaden. Denna anpassning kan avsevärt minska de ständigt stigande kostnaderna för administrationen av vinmarknaden. Gemenskapen bör därför göras ekonomiskt ansvarig för de kostnader som uppstår för de berörda medlemsstaterna i samband med den första grundundersökningen enligt denna förordning.

Införandet av ett undersökningssystem i enlighet med denna förordning kräver ändringar av vissa gemenskapsbestämmelser inom vinsektorn.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstater inom vars territorium den totala arealen av vinodlingar på friland är minst 500 hektar skall

— vart tionde år göra grundundersökningar av vinodlingsarealen. Den första grundundersökningen skall göras 1979 eller senast före den 1 april 1980 och skall avse situationen efter uppgrävning och nyplantering vinodlingsåret 1978/79,

— årligen från och med det andra året efter grundundersökningarna göra mellanundersökningar av de förändringar som äger rum inom vinodlingsområden där druvsorter för vinframställning odlas. Den

([1]) EGT nr L 179, 7.8.1972, s. 1.

▼B

första mellanundersökningen skall göras 1981 och skall avse förändringarna under de två vinodlingsåren 1979/80 och 1980/81.

▼M2

Den första grundläggande undersökningen för Italien får emellertid slutföras senast den 31 oktober 1982 och skall avse situationen efter uppgrävning och plantering under vinodlingsåret 1981/82. Den första mellanundersökningen skall i denna medlemsstat genomföras 1984 och skall avse förändringar under de två vinodlingsåren 1982/83 och 1983/84.

▼M5

Den första mellanliggande undersökning som skall genomföras inom före detta Tyska demokratiska republikens territorium skall äga rum senast två år efter den första grundläggande undersökningen.

▼M7

Om gemenskapsundersökningen om företagsstrukturen i jordbruket enligt rådets förordning (EEG) nr 571/88 ([1]), till skillnad från den grundundersökning som avses i första stycket första strecksatsen, skall genomföras med ett intervall om högst tolv månader, kan de två undersökningarna genomföras samtidigt. Medlemsstaterna skall i förväg underrätta kommissionen om sin avsikt att utnyttja denna bestämmelse.

▼M2

2. Vinodlingsåret skall vara det år som fastställs på grundval av artikel 5.4 i förordning (EEG) nr 337/79.

▼A1

Artikel 1a

Grekland skall genomföra den första grundläggande undersökningen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning från och med 1982.

Beträffande 1981 åtar sig Grekland dock att lämna in de uppgifter som krävs enligt artikel 5.

▼M4

Artikel 1b

Spanien skall genomföra den första grundläggande undersökningen år 1987 i enlighet med denna förordning. Denna undersökning skall avse situationen efter röjning, nyplantering eller återplantering under vinodlingsåret 1986/87.

Portugal skall genomföra den första grundläggande undersökningen år 1989. Denna undersökning skall avse situationen efter röjning, nyplantering eller återplantering under vinodlingsåret 1988/89.

▼A2

Artikel 1c

Österrike skall första gången genomföra en undersökning för år 1999. Den skall avse förhållandena efter gallring och plantering för säsongen 1998/1999.

▼B

Artikel 2

1. Grundundersökningarna skall omfatta alla företag med brukad vinodlingsareal, normalt avsedd för framställning för försäljning av druvor, druvmust, vin eller växtförökning-material (SIC! växtförökningsmaterial) för vinstockar.

2. Vid grundundersökningarna skall följande uppgifter registreras för de företag som avses i punkt 1:

A. Brukad jordbruksareal.

B. Brukad areal med vinodling.

([1]) EGT L 56, 2.3.1988, s. 1.

▼M4

Den brukade vinodlingsarealen skall indelas efter dess normala användning i

a) vinodlingsareal där druvsorter för vinframställning odlas, ytterligare indelad i

— kvalitetsviner fso;

— andra viner:

— inklusive vin som ovillkorligen skall användas för framställning av vissa spritdrycker som erhålls av vin med en registrerad ursprungsbeteckning,

b) areal för bordsdruvor,

c) areal som planterats med vinstockar för framtida ympning,

d) areal som brukats enbart för framställning av växtförökningsmaterial för vinstockar, indelad i

— plantskolor,

— moderplantor för vinstockar,

▼A1

e) områden som odlas med druvor avsedda för torkning.

▼B

Sorter som samtidigt klassificeras både som druvsorter för vinframställning och som bordsdruvor skall registreras efter huvudsaklig användning inom de geografiska enheterna i fråga.

3. Under grundundersökningarna skall följande uppgifter registreras för arealer där druvsorter för vinframställning odlas:

A. Vinstockssorter.

Inom de berörda medlemsstaterna skall separat registrering ske för varje geografisk enhet som avses i artikel 4.3 av de vinstockssorter, som tillsammans utgör minst 70 % av den totala arealen av vinstockar för framställning av vin och i varje särskilt fall av de sorter som utgör 3 % eller mer av nämnda areal. De återstående sorterna får grupperas tillsammans enligt färgen på druvorna.

▼M7

Republiken Portugal får emellertid när det gäller 1999 års grundundersökning lämna in uppgifter om vinstockssorter som sammanlagt utgör minst 53 % av den totala odlade arealen av vinstockar för framställning av vin.

▼B

B. Vinstockarnas ålder

Vinstockarnas ålder skall beräknas från det vinodlingsår de planterades eller ympades. Åldersgrupperna skall fastställas för varje berörd medlemsstat i enlighet med förfarandet i artikel 8.

4. Denna förordning skall inte påverka de av medlemsstaternas bestämmelser som avser undersökningar av vinodlingsområden som, tillsammans med de uppgifter som avses i punkterna 2-3, innehåller ytterligare uppgifter, t.ex. erhållna genom en mer omfattande undersökning än den som avses i punkt 1 eller genom en mer detaljerad specificering av uppgifter om vinodlingsområden och de berörda företagen. Sådana kompletterande resultat skall också överlämnas till kommissionen.

Artikel 3

1. De berörda medlemsstaterna skall senast den 30 september året före undersökningarna till kommissionen överlämna en detaljerad beskrivning av de metoder som skall användas vid grundundersökningarna eller av planen för urvalsundersökning.

2. De berörda medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att begränsa och om så är nödvändigt uppskatta observationsfelen för den totala vinodlingsarealen som brukas för varje typ av produktion som avses i artikel 2.2 B.

▼B

3. Grundundersökningarna kan antingen vara totalundersökningar eller baseras på slumpmässigt urval. Beträffande resultaten av de grundundersökningar som utförs genom slumpmässigt urval skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att slumpfelet är högst 1 % vid en konfidensnivå på 68 % beträffande undersökningsuppgifterna som avses i artikel 2.2 B inom de berörda geografiska enheterna. Undersökningarna skall omfatta företag av alla storlekar.

▼M7

4. De medlemsstater som har infört register över vinodlingar på nationell nivå eller i vissa regioner och som svarar för dess årliga uppdatering enligt förordning (EEG) nr 2392/86, får till kommissionen överlämna uppgifter om grundundersökningen som hämtats från vinodlingsregistret.

▼B

Artikel 4

1. De berörda medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om resultaten av grundundersökningarna så snart som möjligt och senast 15 månader efter det att fältarbetet har avslutats.

2. Resultaten av grundundersökningarna skall överlämnas per geografisk enhet i ett tabellschema i enlighet med förfarandet i artikel 8.

▼M4

3. De geografiska enheter som avses i punkt 2, artikel 2.2 B och 2.3 A samt artikel 3.3 är

— i Tyskland: de vinodlingsdistrikt som anges i enlighet med artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 338/79 av den 5 februari 1979 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden ([1]) senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3687/84 ([2]),

— i Grekland: de vinodlingsområden som anges i bilagan,

— i Spanien: de områden som anges i bilagan,

— i Frankrike: de departement eller grupper av departement som anges i bilagan,

— i Italien: provinserna,

— i Portugal: de områden som anges i bilagan,

— i de övriga berörda medlemsstaterna: hela deras nationella territorium.

▼B

4. Medlemsstater som behandlar resultaten av sin grundundersökning elektroniskt skall överlämna dessa resultat i maskinläsbar form i enlighet med förfarandet i artikel 8.

Artikel 5

1. Mellanundersökningarna skall omfatta vinodlingsområden där druvsorter för vinframställning odlas i de företag som avses i artikel 2.1 och skall redovisa de ändringar som har ägt rum inom denna areal under föregående vinodlingsår. Den första mellanundersökningen som följer på en grundundersökning skall redovisa de förändringar som har ägt rum under de två föregående vinodlingsåren.

2. I mellanundersökningarna skall de vinodlingsområden

— som har grävts upp eller inte längre brukas, eller

▼M1

— har omplanterats i enlighet med bilaga 4a d till förordning (EEG) nr 337/79 och, separat, de som har nyplanterats i enlighet med bilaga 4a e till den förordningen.

([1]) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 48.
([2]) EGT nr L 341, 29.12.1984, s. 5.

▼B

(SIC! som normalt brukas för produktion av)

— kvalitetsviner fso

— andra viner

— inklusive vin som ovillkorligen skall användas för framställning av spritdrycker som erhålls av vin med en registrerad ursprungsbeteckning.

Undersökningen skall utföras efter druvsort eller åtminstone efter de avkastningsklasser som avses i artikel 6.2. Alla uppgifter som avser uppgrävning och plantering av vinstockar som erhållits till följd av andra gemenskapsbestämmelser skall beaktas.

3. Mellanundersökningarna kan antingen vara totalundersökningar eller baseras på slumpmässigt urval. I fråga om resultaten av mellanundersökningar baserade på slumpmässigt urval skall de berörda medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att slumpfelet är högst 3 % vid en konfidensnivå på 68 % beträffande hela den brukade vinodlingsareal som normalt är avsedd för odling av druvor för vinframställning i de berörda geografiska enheterna.

▼A1

4. De berörda medlemsstaterna skall senast den 30 juni (SIC! juni 1980), ► A2 Grekland och Österrike ◄ vid anslutningen, till kommissionen överlämna en detaljerad beskrivning av de metoder som skall användas för mellanundersökningarna. Förhandsmeddelanden erfodras för varje ändring av dessa metoder.

▼M2

Italien får emellertid lämna in denna närmare beskrivning senast den 30 juni 1983.

▼M4

Spanien skall lämna in denna närmare beskrivning senast den 30 juni 1987 och Portugal senast den 30 juni 1990.

▼M6

4a. Kommissionen skall i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna undersöka om villkoren är uppfyllda för användande av registret över vinodlingsområden för statistiska ändamål.

▼B

5. De berörda medlemsstaterna skall före den 1 maj året efter de aktuella vinodlingsåren överlämna resultaten av mellanundersökningarna till kommissionen. Resultaten skall indelas efter geografisk enhet i enlighet med artikel 4.3 i det tabellschema som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 8.

6. De medlemsstater som behandlar resultaten av sina mellanundersökningar elektroniskt skall överlämna de resultat som avses punkt i 5 i en maskinläsbar form i enlighet med förfarandet i artikel 8.

Artikel 6

▼M4

1. De berörda medlemsstaterna skall för varje vinodlingsår lämna in uppgifter till kommissionen om den genomsnittliga avkastningen per hektar, angivet i hektoliter druvmust eller vin eller i deciton producerade druvor i områden där druvsorter för vinframställning odlas, indelad i de avkastningsklasser som avses i punkt 2.

Dessa uppgifter skall lämnas in från och med vinodlingsåret 1979/80 för Tyskland, Frankrike och Luxemburg, från och med 1982/83 för Italien och Grekland, från och med 1987/88 för Spanien och från och med 1989/90 för Portugal, ► A2 från och med säsongen 1999/2000 för Österike. ◄

▼B

2. De berörda medlemsstaterna skall dela upp de vinodlingsområden där druvsorter för vinframställning odlas som registrerats i grundundersökningarna i avkastningsklasser på grundval av den genomsnittliga avkastning/ha som avses i punkt 1 och fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 8.

▼B

3. De berörda medlemsstaterna skall uppskatta den framtida utvecklingen för fem vinodlingsår i genomsnittlig avkastning/ha för varje avkastningsklass som avses i punkt 2 med beaktande av utvecklingen inom jordbruk och ekonomi.

4. De uppgifter som avses i punkterna 1-3 skall indelas efter de geografiska enheter som avses i artikel 4.3, med underindelning av vinodlingsområden planterade med druvsorter normalt avsedda för framställning av

— kvalitetsviner fso

— andra viner

— inklusive vin som ovillkorligen skall användas för framställning av spritdrycker som erhålls av vin med en registrerad ursprungsbeteckning.

▼M4

5. För varje vinodlingsår och indelat efter geografisk enhet skall de berörda medlemsstaterna underrätta kommissionen om uppskattningar av den genomsnittliga naturliga alkoholhalten, uttryckt i volymprocent eller i grader Oechsle, av de färska druvor, druvmuster eller viner som framställs i vinodlingsområden planterade med druvsorter normalt avsedda för framställning av

— kvalitetsviner fso,

— övriga viner:

— inklusive viner som ovillkorligen skall användas för framställning av vissa spritdrycker som erhålls av vin med registrerad ursprungsbeteckning.

Dessa uppgifter skall lämnas fr.o.m. vinodlingsåret 1979/80 för Tyskland, Frankrike och Luxemburg, fr.o.m. 1982/83 för Italien och Grekland, fr.o.m. 1987/88 för Spanien och fr.o.m. 1989/90 för Portugal.

6. De årliga uppgifter som avses i punkterna 1 och 5 skall överlämnas före den 1 april året efter varje vinodlingsår. De uppgifter om avkastningsklasser som avses i punkt 2 skall överlämnas inom den tid som fastställs i artikel 4.1. Beräkningar angående den framtida utvecklingen av den genomsnittliga avkastningen per hektar som avses i punkt 3 skall överlämnas

▼A2

— för första gången före den 1 oktober 1981 för Tyskland, Frankrike och Luxemburg, före den 1 oktober 1984 för Italien och Grekland, före den 1 oktober 1991 för Spanien och Portugal och före den 1 oktober 1996 för Österrike,

▼M4

— därefter vart femte år före den 1 april, utom vad gäller den andra beräkningen för Italien och Grekland, som skall lämnas in efter två år.

▼B

7. De uppgifter som avses i denna artikel skall överlämnas till kommissionen i det tabellschema som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 8.

▼M6

Artikel 6a

De medlemsstater som har infört registret över vinodlingsområden på nationell nivå eller i vissa regioner och som uppdaterar det årligen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2392/86 får förelägga kommissionen de årliga uppgifter som föreskrivs i artiklarna 5 och 6 i denna förordning genom att använda uppgifterna i registret över vinodlingsområden som källa.

▼B

Artikel 7

1. Kommissionen skall i samråd och under fortlöpande samarbete med medlemsstaterna studera

a) de erhållna resultaten,

▼B

b) de tekniska problem som uppstår på grund av undersökningarna och insamlingen av de uppgifter som skall vidarebefordras med särskild hänvisning till gemenskapens definitioner avseende plantering/återplantering och definitionen avseende upphörande med vinodling.

c) betydelsen av resultaten av undersökningarna och de överlämnade uppgifterna.

2. Resultaten av grundundersökningarna skall inom ett år efter det att de berörda medlemsstaterna lämnat sina resultat av kommissionen överlämnas till rådet tillsammans med en rapport om de erfarenheter som erhållits genom dessa grundundersökningar.

▼M1

3. Kommissionen skall offentliggöra resultaten av mellanundersökningarna och de årliga uppgifter som avses i artikel 6 som en del av de årsrapporter som föreskrivs i artikel 30c.2 i förordning (EEG) nr 337/79.

▼M8

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för jordbruksstatistik, nedan kallad ”kommittén”.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ([1]) tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼M4

Artikel 9

De nödvändiga kostnaderna för den grundläggande undersökningen om situationen efter vinodlingsåret 1978/79 i Tyskland, Frankrike och Luxemburg, efter vinodlingsåret 1981/82 i Italien och Grekland, efter vinodlingsåret 1986/87 i Spanien, och efter vinodlingsåret 1988/89 i Portugal skall täckas av gemenskapen upp till ett fast belopp som skall fastställas.

▼B

Artikel 10

1. Rådets förordning EEG nr 978/78 av den 10 maj 1978 om statistiska undersökningar av vinodlingsområden ([2]) skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till förordningen som upphör att gälla genom punkt 1 skall betraktas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den 2 april 1979.

([1]) Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

([2]) EGT nr L 128, 17.5.1978, s. 1.

▼B

BILAGA

Förteckning över departement eller grupper av departement enligt artikel 4.3

FRANKRIKE

1. Aude
2. Gard
3. Hérault
4. Lozère
5. Pyrénées-Orientales
6. Var
7. Vaucluse
8. Bouches-du-Rhône
9. Gironde
10. Gers
11. Charente
12. Charente-Maritime
13. Ardèche
14. Aisne
15. Seine-et-Marne
16. Ardennes, Aube, Maarne, Haute-Marne
17. Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret
18. Cote-d'Or, Nièvre, Saône-et-Loire, Yonne
19. Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges
20. Bas-Rhin, Haut-Rhin
21. Doubs, Jura, Haute-Saône, Territoire-de-Belfort
22. Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée
23. Deux-Sèvres, Vienne
24. Dordogne, Landes, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques
25. Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne
26. Corrèze, Haute-Vienne
27. Ain, Drôme, Isère, Loire, Rhône, Savoie, Haute-Savoie
28. Cantal, Allier, Haute-Loire, Puy-de-Dôme
29. Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes
30. Corse-du-Sud, Haute-Corse

▼M2

GREKLAND

1. Mellersta Grekland och Euboea
2. Peloponnesos
3. Joniska öarna
4. Epirus
5. Thessalien
6. Makedonien
7. Thrakien
8. Egeiska öarna
9. Kreta

▼M4

SPANIEN

1. Galicia
2. Principado de Asturias
3. Cantabria

▼**M4**

4. País Vasco A (provincia de Alava)
5. País Vasco B (provincias de Guipúzcoa y Vizcaya)
6. Navarra
7. La Rioja
8. Aragón A (provincia de Zaragoza)
9. Aragón B (provincias de Huesca y Teruel)
10. Cataluña A (provincia de Barcelona)
11. Cataluña B (provincia de Tarragona)
12. Cataluña C (provincias de Gerona y Lérida)
13. Baleares
14. Castilla-León A (provincia de Burgos)
15. Castilla-León B (provincia de León)
16. Castilla-León C (provincia de Valladolid)
17. Castilia-León D (provincia de Zamora)
18. Castilla-León E (provincias de Avila, Palencia, Salamanca, Segovia y Soria)
19. Madrid
20. Castilla-La Mancha A (provincia de Albacete)
21. Castilla-La Mancha B (provincia de Ciudad Real)
22. Castilla-La Mancha C (provincia de Cuenca)
23. Castilla-La Mancha D (provincia de Guadalajara)
24. Castilla-La Mancha E (provincia de Toledo)
25. C. Valenciana A (provincia de Alicante)
26. C. Valenciana B (provincia de Castellón)
27. C. Valenciana C (provincia de Valencia)
28. Región de Murcia
29. Extremadura A (provincia de Badajoz)
30. Extremadura B (provincia de Cáceres)
31. Andalucía A (provincia de Cádiz)
32. Andalucía B (provincia de Córdoba)
33. Andalucía C (provincia de Huelva)
34. Andalucía D (provincia de Málaga)
35. Andalucía E (provincias de Almería, Granada, Jaén y Sevilla)
36. Canarias

PORTUGAL

1. Entre Douro e Minho
2. Trás-os-Montes
3. Beira Litoral
4. Beira Interior
5. Ribatejo e Oeste
6. Alentejo
7. Algarve
8. R. A. Açores
9. R. A. Madeira.